

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Cum furibus, & usuraijs, nu. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

Religiosus^t, dico secundō, non esse ob pecunijs paternis: solum addo, in partē seculari, præsertim nobili ac divitie, facilius, & fortasse semper præsumi, patrem non esse invitum, quo ad substantiam, licet sit quoad modum, si filius amittat, etiam in ludo prohibito, illam quantitatem concessam tacitè in recreationem, quia minus sacerdotes patres ad hanc prohibitionem attendere solent, quam Prælati Religiosi.

Inquires: potestne Religiosas consumere ludo, quod habet tacitè, vel expressè à Prælato in suam honestam recreationem? id, quod etiam potest quari de Religioso, qui ad scientias v.g. discendas, vel ad alia negotia sufficientur extra monasterium; debet enim & is habere aliquid proportionatum in suam honestam recreationem.

Respondeo: Rebellus e docet, fūc nullam esse obligationem restituendi, quia Prælati, etiam si prohibent ludum suo Religioso, solum sunt inviti in bioto, non in substantia alienationis; jam enim concedunt, eam summam alienari posse in recreationibus, quam summam esse quatuor vel quinque aureos ex centum annuis, doget idem Rebellus. Contra, Rodriguez f ait, semper adesse obligationem restitutionis, quia nunquam præsumitur Prælatorum licentia, ad expendendum in ludo. Sed est distinguendum: si ludus sit prohibitus, & indecens statui Religioso, puto cum Rodriguez, numquam præsumi licentiam, ne ad substantiam quidem: quare tunc adesset, præter peccatum, onus restitutionis: si sit licitus & honestus, cum præsumatur licentia, saltem quoad substantiam alienationis, utrumque onus peccati & restitutio- nis evitabitur.

e Rebcl. l. c. q. 4. n. 6. f Redr. r. 2.
g. Reg. 18. ar. 3.

27. Quod dico de Religioso, dictum intellige de filio seculari, ludente cura-

pecunijs paternis: solum addo, in partē seculari, præsertim nobili ac divitie, facilius, & fortasse semper præsumi, patrem non esse invitum, quo ad

substantiam, licet sit quoad modum, si filius amittat, etiam in ludo prohibito, illam quantitatem concessam tacitè in recreationem, quia minus sacerdotes patres ad hanc prohibitionem attendere solent, quam Prælati Religiosi.

Fures ludentes.

28. Fur & usurarius, similaresque, vel ludo exponunt eandem rem numero, quam furati sunt, vel ejus pretium: si primum, collusor, qui, etiam bona fide lucratur, debet, ubi furum cognovit, rem domino, non ipsi furi, vel usurario (quidquid alij g dicant) restituere, quia dominium rei ablatæ semper remanet apud dominum: facta autem hac restitutione, fur tenebitur, estimationem rei ipsi collusori restituere: nam contractus iudi fuit justus & validus, unde justè h collusor illam estimationem acqui- sivit. An ut recuperet, quod justè jam vicit, possit collusor rem reddere furi, colligi potest ex dicendis tr. 3. c. 3. §. 2. & 3.

g. innominati apud Reb. 2. p. q. 4. n. 4.
h. Mol. d. 518.

29. Quod si collusor sciebat, rem fuisse furtivam, & nihilominus lufit, Molina l negat, furem debere restituere collusori illa rei estimationem, quia contractus iudi fuit nullus, ut ge- te de re scienter aliena.

l. Mol. d. 337. n. 6.

30. Si secundum, id est, si à fure

Q. q. 2

compr-

committatur ludo pretium rei ablatæ, tunc si non habet fur alia bona, collusor, qui, etiam bona fide lucratur, tenetur, re cognita, restituere dictum pretium, quia contractus ludi fuit nullus, cum illud rei pretium omnino solvi debuerit domino, & consequenter ludo exponi à sure non potuerit. At si fur alia bona habet, non tenetur *m* collusor, quæ vicit, restituere, quia fur potest per alia hæc bona furto satisfacere, atque adeo exponendo illud pretium, validum fecit ludi contractum. Hinc etiam sit, ut in hoc posteriore casu, si fur ipse vincat, non teneatur restituere collusori, quod lucratur; teneatur in priore, quia in posteriore contractus fuit validus; at fuit in priore nullus. Faciunt huc, quæ dicam tr. 3. c. 3. §. 4. n. 26.

m Bonac. d. 1. de rest. in particul. q. 2. p. 2. nn. 18. alios citans.

Cooperatores ludi; ubi de loco, quem appellamus Barattaria.

31. Qui domum, mensam, taxilos, chartas, similiaque subministrant ad ludum, peccant mortaliter, si ludus sit mortalís, quia illi cooperantur; ut taceam interim, hanc subministratiō nem multis in locis esse lege prohibita. Tenentur *n* etiam ad restitutiōnem rerum ibi perditarum, si perdantur fraudibus, aut ab ijs, qui alienare non possunt. Tenentur autem secundo loco, id est, in defectum colludentium, ut ex infra dicendis colligetur. Cum autem hæc subministratio sit *ex se* actio indifferens, posset o-

ex rationabili causa excusari à cooptatione peccati: sed quia est in materia justitiae, causa debet esse major, ut alibi diximus, *p* quām in ceteris; utique, omnibus expensis, proportionata actioni.

n lege Navarr. in Man. c. 20. num. 15. Reb. l. c. q. 5. sec. ult. n. 5. Mol. disp. 521. n. 5. O d. 233. nn. 3. o Delugo t. 2. de just. d. 19. scđt. 2. §. 4. nn. 76. p. Sup. li. 5. c. 1. §. 4. à n. 15.

32. Appendix prædictorum est illa quæstio, an Princeps licite possit concedere vel permittere licentiam libera ram exponendi domum (*Barattaria*) ad ejusmodi ludos? & absolute negatiū q respondemus, quia æque cooperaretur ad ea damnata, quæ non sunt à Principe permittenda.

q Sanchez, Trullench. alij q apud Di-anam p. 7. tr. 9. ref. 39.

Dices, permitti solent meretrices, ergo & hujusmodi lusorū domus. Respondeo, adesse manifestas disparitates. Nam primò, majora mala timentur in Rep. ex peccatis contra justitiam, quam contra castitatem: secundò, Princeps non debet esse tam sollicitus de peccatis ex se occulis: tertio, facilius abstinetur à prædictis injustis ludis, non data commoditate, quām ab impudicitijs, quæ, ne pejores committantur, hī meretricium prohibeatur, merito timet.

33. Excipit Diana r Iudum (*Bonavoglia*) & Iudum *Capo di Guardia*. Hos enim posse principem permettere, concedit, propter rationabiles causas. Nam prior mundat Remp. hominibus perditæ vice, posterior tollit militum